

Ch ng 25

Anh v n b ng b nh l c u. D o g n ây v n không còn au nhi u nh tr c n a, c n au c ng nh h n, không n ng nh th này. Cô hi u rõ vì sao. Ánh m t c a anh khi ng i m t mình c u thang nhìn cô i ngang qua gi ng nh m t a tr áng th ng, gi ng ngày hôm ó khi nghe cô nói h t cháo r i. Nh ng cô l i không ý n anh, v n d cô nh i, m c cho anh ã nói nh ng l i ó, m c cho anh ã cho cô bi t t t c , nh ng cô v n nh b i.

Bác s nói c n au có m i liên h v i c m xúc c a ng i b nh. C n au giày vò anh au n n m c nôn th c nôn tháo, cu i cùng ng t i. Hi u Tô t ng r ng anh l i ng r i nh ng khi y tá vào m i phát hi n anh vì quá au mà ng t i nên ành tiêm thu c gi m au.

Cô l i th y m m lòng, không n b l i anh trong tình tr ng này mà ra i. Nh ng ý ngh n hi n trong u khi n cô vô cùng b t an, cô b t u nghi ng tình tr ng s c kh e c a mình, có i u v n ph i xác nh n. N u th t s có v n , cô ch có th l ng l r i i.

Nh ng tr c m t cô ph i c g ng duy trì tình tr ng hi n gi . Khi Lôi V Tranh t nh l i cô n l c c x th t t nhiên, th m chí còn c g ng ti p c n anh nh ng anh l i i v i cô không m y thân thi n, th m chí không nói chuy n v i cô n a. Anh tr nên nóng n y, m t kiên nh n, th ng nh t mình trong phòng. Cô c ng phát hi n d o này anh hút r t nhi u thu c. Qu n gia m t mày nh n nhớ nên cô ành t mình ngh cách. Cô gi u b t l a và thu c nên anh tìm mãi không th y, cu i cùng anh c ng nói: “ a ây!”.

“Cho tôi th i gian”, cô bình th n nói, “Anh không th b t tôi ph i ch p nh n ngay l p t c”.

Anh không ý n cô, nh ng c ng không tìm thu c lá n a.

Hôm nay th i ti t r t p, khó kh n l m cô m i d c anh ra ban công ph i n ng. Anh ng i trên gh mây c báo. Ti t tr i mùa thu p, tr i cao trong v t, trong gió ph ng ph t mùi lá cây. Cô g i anh: “ ng c n a, h i m t”.

Anh quay v phía bóng râm trên n n á hoa c ng, ti p t c c.

Cô ch ch v n hoa d i nhà: “Anh xem, mèo hoang”.

Qu nhiên anh b báo xu ng, nhìn ra phía ngoài. Trong b i hoa úng có m t con v t nh ang i i l i l i khi n cành lá rung rung. Nh ng ngay sau ó anh ch t c m th y mình b m c b y, cái n i c canh ch ng c n th n th này, làm sao có mèo hoang c, n c ru i còn không bay l t qua c a c y ch .

M t lát sau th nh nh ó chui ra, chính là con chó c ng mà nhà hàng xóm m i nuôi, v y uôi s a gâu gâu v i h . Sau ó ng i giúp v i c bên c nh nghe

ti ng chó s a thì v i ch y n, m t mày t i c i xin l i qu n gia: “Th t không ph i, loáng m t cái nó ã ch y sang t n ây. Giúp tôi xin l i v ch ng Lôi tiên sinh m t ti ng, th t xin l i quá”.

Anh th y cô bu n bã ng ó nhìn ng i ta ôm con chó i m t. G n ây hình nh cô có ý l y lòng anh, tuy anh không bi t m c ích c a cô nh ng th y hình nh cô nhìn theo con chó khi n anh nh n cách ây không lâu trên o, cô c ng t ng xin anh, mu n mang con mèo con g y gi x ng v . Lúc ó m t cô nh v ng chút s ng s m gi ng v a khóc xong.

Anh không t ch c li n nói: “Hay là nuôi m t con i”.

Cô ch t c m th y u au nhói, quãng th i gian này còn c c kh h n c i làm, ph i qu n lý c n nhà kh ng l v i nh ng vi c l n x n, h u h m t i thi u gia, n u thêm m t con chó...

“Tôi không thích chó.”

“Cô ch thích mèo.”

Cô h i ng c nhiên: “Sao anh bi t?”.

Anh h m t ti ng r i im l ng.

Bu i chi u, nhà hàng xóm mang n gi trái cùng m t t m thi p t vi t, nói r ng chó v a mua l nhà, nên m i x y ra vi c ngoài ý mu n nh v y. Qu n gia nh n trái cây, theo l ph i báo cho cô m t ti ng, sau ó ngh : “Nhà b p v a n ng m t cái bánh kem, nhà bên c nh có tr con, chúng ta mang t ng ph n bánh c ng coi nh là có qua có l i”.

Cô r t tán thành, n i r ng l n th này v n ch có vài nhà, vì th vi c quan h thân thi t v i hàng xóm c ng r t khó.

M y ngày sau, cô i cùng Lôi V Tranh n b nh vi n ki m tra l i, khi v nhà v a úng lúc g p hai m con nhà bên c nh. Tài x i u xe, th y v y hai m con n cùng n chào h i, h l i c m n. Hai ng i ó hóa ra chính là hai m con hôm tr c cho v t n bên h . Cô bé con ngoan ngoãn, dù còn nh nh ng r t hi u l ngh a, chào chú và dì, sau ó c i ng t ngào: “C m n dì ã t ng bánh, bánh n ng ngon h n m con làm nhi u l m”.

Ng i m b t c i: “Tôi i h c l p n u n c vài ngày, lúc v nhà n ng bánh cho con bé, nó còn không ch u n m th . Th mà hôm c t ng bánh thì n m t m ch h t, có l tôi ph i theo ch ây h c ngh r i”.

Hi u Tô gi t mình: “Ch hi u l m r i...”.

“Không ph i cô y n ng âu”, Lôi V Tranh n n c i, “Bánh kem là do u b p nhà tôi làm, hôm nào tôi b o ông y vi t công th c mang sang cho ch ”.

“C m n”, ng i m c i t i t n, sau ó quay l i h i Hi u Tô, “L n tr c g p ch bên h , th y ch không c kh e, tôi nh a i b nh vi n ch

l i không ch u. Hay là tôi gi i thi u cho ch m t ông th y lang giúp ch b t m ch, ông y r t gi i ch a d dày.”

Không rõ vì sao s c m t Hi u Tô thoáng thay i, mi n c ng c i áp l i: “Không sao, bây gi t t h n nhi u r i, ch là b nh c thôi”.

“V n nên chú ý m t chút, nhìn ch hôm ó không ch ng là do trong b ng ch a nhi u acid quá. Có l n tôi c ng th , t ng không áng lo, k t qu c ng v t v m t tr n”, nói thêm vài câu, ng i m kéo cô con gái ra v .

V a b c vào phòng khách thì ng i giúp vi c ã ch y ra ón, giúp h c i giầy r i nh n l y áo khoác c a Lôi V Tranh. Hi u Tô lên l u v phòng, nào ng Lôi V Tranh c ng theo vào. G n ây anh không m y ý n cô, nh ng hôm nay ch t th y s c m t cô tr nên thêm tr m h n, cô ch n ngang c a nói: “Tôi ph i ng tr a”.

Anh không nói gì, i th ng vào trong kéo ng n t ra, trong ó ch a v t d ng cá nhân c a cô, vì th cô n i gi n: “Anh làm gì v y?”.

Anh v n im l ng sau ó l i quay sang l y túi xách c a cô, nh ng cô không cho anh ng vào: “Anh mu n làm gì?”.

Anh ng yên ó, cu i cùng h i: “Cô không kh e, sao không i b nh vi n”.

“B nh v t i b nh vi n làm gì?”

“Cô th y âu không kh e?”

“Không liên quan n anh.”

“V y theo tôi n b nh vi n ki m tra.”

“V a t b nh vi n v còn i b nh vi n gì n a?”

“Cô ang s cái gì?”

“Tôi s cái gì?”

“ úng, cô ang s cái gì?”

Cô d n c m th y h i th g p gáp. Anh nhìn cô, ánh m t s c bén nh m t m i tên nh m th ng vào cô, b c cô ph i li u mình ch ng c . Cô c m túi xách, ngón tay b t giác si t l i, gi ng l nh lũng: “Tránh ra”.

“Cô không nói rõ ràng thì ng mong ra kh i cánh c a này.”

Cô t c ra m t, y tay anh ra r i b i. Cánh tay anh ôm l y cô, m c k cô ang vùng v y mà hung h ng cúi xu ng hôn cô. Cô d a l ng vào t ng, b t giác ch m ph i gi y dán t ng l nh b ng. Lúc ó cô c m th y mình nh m t t m th m, b anh ép ch t n m c g n nh không th c. S c l c c a anh lúc này c h còn mang theo m t n i au th m sâu nào ó: “Nói cho tôi”.

Cô mím ch t môi, hai tay ch ng tr c ng c anh kháng c , không c n bi t cô giãy gi a th nào nh ng v n không th tránh c ôi môi anh. Anh hung h ng nh ang c m h n i u gi: “Nói cho tôi!”. H i th ph ng ph t mùi thu c lá,

sáng nay anh n cháo m t g u, nên ó là mùi h ng v a ng l i v a ng t. M t c m giác bu n nôn dâng lên, bao t au nhói, c h ng th t ch t. Anh v n gi ch t th t l ng cô, ép cô ph i nhìn th ng vào m t mình, ôi m t r t gi ng Ch n Vinh...

Cô y anh ra r i lao vào phòng t m, c g ng nôn ra h t, ép t t c nh ng gì có trong bao t ra. i cô nôn xong, anh a cho cô ly n c m và m t cái kh n lông. Cô h t n c và ném b kh n, kích ng vô cùng: “ úng! Tôi có thai r i thì th nào? Anh nh làm gì? Anh c ng b c tôi, ch ng l còn mu n tôi sinh con cho anh? Anh ép tôi n m c này, anh còn mu n làm gì?”.

Hai ng i tr ng m t nhìn nhau, anh c ki m ch mình, nói t ng ch m t: “ Hi u Tô, tôi bi t cô mu n làm gì, tôi cho cô bi t, cô ng m ”, anh gào lên, “Cô ng có m t ng!”.

Anh y c a th t m nh, g i qu n gia l i: “Tìm ng i trông ch ng cô , n u có vi c gì tôi tìm ông h i t i”.

Anh ón chuy n bay nhanh nh t v nhà. S c thu mi n b c rõ r t h n mi n nam r t nhi u. Lôi V Tranh quên m c áo khoác nh ng khi ra ngoài thì ng c nhiên nh n ra ch xe có m t chi c xe r t quen.

Tài x nhìn th y anh t xa, li n xu ng xe m c a. Khi g p Lôi V ào, anh v n bình t nh, “Anh, sao anh n ây?”.

“Anh n ti n khách, không ng l i ón c c u”, Lôi V ào c i, “Sao c u l i v ây?”

“Em v nhà th m b m .”

“C u không may r i, b i Hà Nam, m c ng không có nhà.”

Lôi V Tranh không nói gì, Lôi V ào v vai anh: “ i, anh m i c u n m t b a. Nhìn b d ng c u còn g y h n c Ch n Vinh tr c ây”.

Trong ba anh em, Ch n Vinh là ng i g y nh t. Nh c n em trai, c hai ng i l i r i vào im l ng.

N i Lôi V ào ch n r t yên t nh, không ph i d ng nhà hàng nh bình th ng, mà là nhà ông àm v n tr c ây làm u b p cho nhà anh. u b p àm ã qua i m i m y n m nay, con trai ông c ng h c c c a cha b y tám ph n tài ngh , nh ng l i không theo nghi p u b p. Ch th nh tho ng khi có b n bè c g i i n h n tr c, m i x n tay áo n u vài món, c ng không l y ti n vì nh ng ng i n ây u là ng i quen t m y i tr c. Nhà h àm n m trong t h p vi n yên t nh, sau khung c a tròn nh m t tr ng có tr ng hai cây hòe, n hôm nay lá ã r ng h t. Nhìn t c a h ng nam ra ngoài, sân v n yên t nh không m t ti ng ng, th nh tho ng có vài con chim s bay xu ng, nh y t ng b c ch m ch p trên sân g ch vuông d ng nh ang m lá vàng r i. M t lu ng gió nh th i n khi n ám lông v tr ng m ng c a chim s b th i tung lên, th là nó gi cánh bay i m t.

Ông àm “nh ” d n th c n lên. Nói “nh ”, là g i theo tên cha ông tr xu ng, th t ra n m nay ông ã h n n m m i tu i r i. T t c nh ng món hôm nay u là món h m, nh t là món Ph t nh y t ng⁽¹⁾ n ur t úng i u, ng i mùi thôi c ng làm ng i ta ch y n c mi ng.

“M y hôm tr c anh mu n n, nên g i i n h n tr c ông y n u, nói hôm nay s n n”, Lôi V ào t tay mức cho Lôi V Tranh m t thìa, “Xem nh c u may m n”.

Ông àm “nh ” óng c a giúp h r i ra sân tr c làm vi c. Trong phòng r t yên t nh, b n vách t ng s n tr ng nh tuy t, không còn nh n ra b c t ng á thô tr c ây n a. ùng trong nhà không h thay i, m t bàn trang trí tranh s n mài c k , gh là sau này mua v cho h p, v n d ban u là gh u vuông nh ng b b n tr ùa ngh ch ánh nhau làm gãy h t c . ây là n i h th ng n thu nh tìm ông àm ch i, ông àm th ng m y a nh nên th ng n u mì th t b m cho n, còn nuôi c m t con th tr ng cho h ch i.

Ph t nh y t ng r t th m, Lôi V ào nhìn anh: “Sao c u không n?”.

“Em mu n k t hôn.”

Lôi V ào bình t nh, gi ng i u c ng bình th n, g p m t mi ng th t h m, h i: “C u mu n k t hôn v i ai?”.

V Tranh tay c m a, trong bát v n còn món Ph t nh y t ng mà Lôi V ào mức cho. Mùi th m h p d n, gi ng nh s mê ho c l n nh t trên i, anh không th ki m ch c chính mình mà ch có th t d n v t n i tâm. T a nh con ki n nh b nh a thông t ng tr i xu ng, vùng v y c t l c, bi t rõ không thoát c nh ng v n c li u m ng vùng v y. Ngàn v n n m sau, ng ng ng l i thành h phách, ng i ta v n có th nhìn th y c ph n cu i cùng b t l c nh t c a v n m nh m t cách s ng ng nh t. Nh ng th thì sao? Ai ch ng là con ki n trong bàn tay c a v n m nh?

Lôi V ào h i l i: “C u mu n k t hôn v i ai?”.

Anh không áp.

Lôi V ào p a xu ng bàn, c i l nh: “Không dám nói? t o i nói giúp c u v y, Hi u Tô ph i không?”. L a gi n mà V ào c g ng ki m ch bùng lên l n n a, “C u có iên không h ? L n tr c khi c u v , sáng s m t o i g i i n cho c u là cô ta nh n i n tho i, t o i bi t ngay là có chuy n. Lúc u t o i còn mong c u ch ng qua là nh t th i h , b th m i m h p d n m t th i gian r i th o i, k t qu c u dám m t ng n k t hôn! C u mu n ch c gi n b m n ch th ? Cô ta là v ch a c i c a Ch n Vinh, cho dù Ch n Vinh không còn n a c u c ng không th l y cô ta!”.

“Em g p cô y tr c.”

“Lôi V Tranh, c u không ph i con nít ba tu i, c u là ng i hi u rõ nh t, c u l y ai c ng c, nh ng tuy t i không th là Hi u Tô. C u không c n th

đi n nh ng nhà chúng ta c n!” , l a gi n trong ng i Lôi V ào b c lên ngàn ng t, “H hàng u bi t m t cô ta, t t c u bi t cô ta là v ch a c i c a Ch n Vinh. C u th ngh i, b n m nay ã ph i ph u thu t ng m ch vành hai l n, bác s nói th nào c u bi t r t rĩ! C u có mu n ch t c ng kìm l i cho tôi! Ngay c chuy n c u b tai n n tôi c ng ph i gi u kín nh b ng, c u thì gi i r i, c u nh t mình h i ch t b ph i không?”

“Ch n Vinh không còn n a, sao em không th l y cô y?”

Lôi V ào t c gi n tát m t cái: “C u iên r i h ?”.

Lôi V Tranh không tránh, máu t khoe mi ng t t ch y ra. Anh hoàn toàn b t ng c ng nh khi còn nh b cha ánh, không kêu ti ng nào, c ng không xin tha, ch nhìn th ng.

Lôi V ào t t tr n t nh: “C u iên tôi c ng không ng n, nh ng có m t cách, c u t hi u, tôi có hàng ngàn hàng v n cách làm c u th c t nh hoàn toàn. C u không tin c th xem”.

ã bi t là ng cùng, th t ra c ng ch là hi u mình vùng v y, có tác d ng gì? Lôi V Tranh hoàn toàn th t v ng. Có th au c bao nhiêu ch ? C ng ch ng qua là xé b m t b ph n trong l ng ng c, t nay v sau v n còn s ng. ánh m t m t trái tim mà thôi, có th au c bao nhiêu ch ?

“ cô y yên.”

Lôi V ào c i, t a vào tay anh nh mu n an i: “Anh bi t c u ch là nh t th i h , ngh ng i m t th i gian v t th ng lành h n. ng b m bi t c m y chuy n lung tung ó”. Múc cho anh m t môi th t r i nói: “Tranh th còn nóng n i, anh bi t c u còn ph i quay v s p x p m i chuy n”.

V n là Lôi V ào ti n anh ra sân bay. Gi a kho ng không l n ch có mình anh ng n c bên c nh xe. Lôi V Tranh nh l i r t lâu tr c ó - th t ra c ng không lâu l m, anh ôm Ch n Vinh tr v , anh c c ng ng ó m t mình i anh. Lúc ó bao trùm l y trái tim m i ng i ch có au n và tuy t v ng.

ó là a con b m yêu nh t. H ã ch u ng au m t l n. Nh ng tháng ngày sau ó, hai anh em h u n l c tránh b m nh n, nh n c nh ng i tóc b c ti n k tóc xanh.

H hi v ng có th dùng th i gian ch a v t th ng lòng này, hy v ng b m s d n quên. N u anh c ch p l y Hi u Tô v , i u quan tr ng không ph i là nh ng l i n i chê c i, mà là quãng i còn l i c a b m , s vì th y cô mà không lúc nào không nh n Ch n Vinh.

Anh qu th t ang b iên m i o t ng hảo huy n nh th . Cho nên Lôi V ào m i i anh ó, i ng n c n anh, i cho anh m t cái tát, cho anh t nh m ng.

V a xu ng máy bay thì tài x ã n ón. Anh g i i n cho qu n gia: “Tr c khi lên máy bay ông nói cô ng r i, bây gi d y ch a?”.

“D y r i”, qu n gia áp: “V a năy nói mu n i b nh vi n l y thu c, tài x a cô y i r i”.

Tim anh nh chìm xu ng, n i gi n ùng ùng: “Ch ng ph i tôi b o ông trông ch ng cô y h ?”

Qu n gia gi t mình run lên: “Tôi ã cho tài x theo cô y, cô y nói không c kh e...”.

“B nh vi n nào?”

Nghe xong anh ném luôn i n tho i, nói v i tài x : “ tôi lái xe, anh v tr c i”.

Ghi chú:

1. Ph t nh y t ng là m t món n n i ti ng c a Phúc Ki n. Nguyên li u c u k , cách ch bi n c s c, mùi v th m n ng n i danh trong và ngoài n c Trung Hoa.